

Kapp kijkt over zijn schouder. Ze zijn nu al een kwartier aan het fietsen. Hij hoopt nu stilaan de knal te horen en ergens een grote donkere wolk te zien opstijgen. Doordat het gebied nogal heuvelachtig en bebost is kan hij niet dadelijk iets waarnemen. Hij tuurt de horizon achter zich af tot plots...

"Achtung!" schreeuwt één van de soldaten en knikt naar voor. Kapp kijkt voor zich en ziet een menigte op de weg staan. Het nieuws van de wapenstilstand heeft zich ondertussen verspreid door het land. De mensen juichen en zijn uitgelaten maar sommigen onder hen willen de vluchtende bezetter het leven zuur maken. Iemand raapt een steen op en gooit deze richting de drie fietsende Duitsers.

Het wordt dadelijk zwart voor de ogen van Kapp, hij krijgt de steen keihard tegen zijn hoofd aan. Hij gaat onderuit met de fiets en de twee soldaten die pal achter hem aanreden, komen mee ten val. Kapp verliest als eerste het leven door zijn nek te breken tijdens de val. Onder het groepje mensen bevinden zich enkele ouderen die hun zonen hebben verloren in de loopgraven. Ze twijfelen geen moment en lopen op de Duitsers af. Ze beginnen hen te stampen en met stokken te slaan. De bewoners staken hun woedeaanval wanneer de overgebleven Duitse soldaten ook geen weerstand meer bieden. Ze zijn te ver gegaan...

Een vijftal kilometer verder spurt een konijn voor zijn leven door het bos. Het wordt opgejaagd door een buizerd die de aanval heeft ingezet. Het konijn loopt onder de struiken door langs de deur van de bunker waar het verstrikt raakt in de lont die op de bodem ligt. Het konijn trekt hard met zijn poten terwijl het de buizerd ziet naderen. De lont scheurt over en het konijn probeert nog uit volle macht weg te komen maar de vertraging kost hem het leven. De buizerd slaat toe en doodt het konijn. De buizerd schrikt op, een knisperende vlam komt op hem af. Snel vliegt hij op en kijkt vanop een tak toe hoe het vlammetje aan het uiteinde van de lont dooft. Hij vliegt terug naar zijn prooi, spreidt zijn vleugels eromheen en begint te eten. De bunker blijft gespaard. Diep verscholen in het bos, dag na dag, seizoen na seizoen, jaar na jaar. Niemand weet ervan en de natuur neemt terug wat haar ooit toebehoorde. De struiken groeien en overwoekeren de lichte heuvel waardoor de bunker jaar na jaar beter verstopt raakt.